

395

tweede blad

blad

4^E KAMER

HET HOF VAN BEROEP TE GENT, VIERDE KAMER, RECHT DOENDE IN CORRECTIONELE ZAKEN

NR. 607/2006
VAN HET PARKET
NR. C/327/08
VAN HET ARREST

uittr. PG

Not. Nr. GE. 55.LA.101104/05

uittr. ontv.

In de zaak ambtshalve vervolgd door het Openbaar Ministerie

BEIDE BEKLAAGDEN

PRO JUSTITIA

Beroep in cassatie

door

del. ex doc.

dd. 18.03.08

verwijzen op 16/11/08

→ HOOFDGEVANGENISSTRAF 6 MAANDEN MET (3JAAR) UITSTEL

→ ONTZETTING UIT DE RECHTEN 5 JAAR

VERBEURDVERKLARING O.S.

Dhr. W. DEFOORT
griffier

Tegen:

BEKLAAGDEN.

VEROORDELINGSBULLETIN

04 MAART 2008

1. Nr. 401

_____ ,
mecanicien,
geboren te _____ op
voorheen wonende te _____ Gent,
thans wonende te _____ Gent,
van Turkse nationaliteit.

2. Nr. 402

_____ ,
Zonder beroep,
geboren te _____ op
voorheen wonende te _____ Gent,
thans wonende te _____ Gent,

gr.
gr.
gr.

MME

↑

VERDACHT VAN :**De eerste en de tweede**

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Bij inbreuk op artikel 77 bis §§1bis, 2 en 4 en artikel 80 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, rechtstreeks of via een tussenpersoon misbruik te hebben gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie van een vreemdeling ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand door de verkoop, verhuur of ter beschikking stelling van enig onroerend goed, van kamers of enige andere ruimte met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren met de omstandigheid dat van die activiteit een gewoonte wordt gemaakt, feiten thans strafbaar krachtens de artikelen 433decies en 433undecies, 1° SW.

terzake door het verhuren van kamers van de woning gelegen te :
onder meer :

1. aan
te in de periode van 1.1.2003 tot 17.6.2005
2. aan
te in de periode van 20.1.2005 tot 17.6.2005 (kaft A1/ stuk 6 en kaft 5 / stuk 4/4).
3. aan
te in de periode van 1.10.2004 tot 12.10.2004 (kaft A2)
4. aan
te : in de periode van 1.10.2004 tot 12.10.2004 (Kaft A3)
5. aan
te : in de periode van 1.10.2004 tot 12.10.2004 (kaft A/4)
6. aan
te : in de periode van 1.3.2005 tot 17.6.2005 (kaft 5/ stuk 7bis/1)
7. aan
te : in de periode van 8.10.04 (kaft 5/ stuk 9/3) tot 17.6.2005 (kaft 5/ stuk 8/1)

8. aan
te ! in de periode van 25.11.2004 tot 17.6.2005 (kaft 5/ stuk
7/1)
9. aan en
te in de periode van 28.12.2004 tot 28.3.2005 (kaft 5/ stuk
9/3)
10. aan , , en ,
(kaft 5 stuk 9/3)
te in de periode van 28.3.2005 tot 28.6.2005. (kaft 5/ stuk
9/3).

tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de **bijzondere verbeurdverklaring** van een bedrag van € 14.500 (zie Kaft 5/ stuk 11/2) zijnde, hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, hetzij goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld, hetzij inkomsten uit belegde voordelen, waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag).

* * * * *

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te **Gent**, 19° correctionele kamer met 3 rechters, **dd. 8 mei 2006**, rechtdoende **op tegenspraak**, werd als volgt beslist:

Verbetert de dagvaarding als volgt:

- B. Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 4, 6, 7, 8, 10, 17 en 23 van het decreet d.d. 4 februari 1997 (B.S. 7 maart 1997) houdenden de kwaliteits- en veiligheidsnormen van kamers en studentenkamers, als verhuurder van een kamerwoning of kamers, een kamerwoning of kamer te hebben verhuurd die niet beantwoordt aan de in artikelen 4, 6 en 7 bedoelde normen of van een studenten- of studentengemeenschapshuis of studentenkamer die niet beantwoordt aan de artikelen 4 en 8 bedoelde normen en die geen geldig conformiteitsattest kan voorleggen,

terzake de kamers van de kamerwoning gelegen te ,

(zie kaft 5/ stuk 13/1 -13/7).

te : in de periode van 1.1.2003 tot 17.6.2005

* * *

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

Ten aanzien van _____

Veroordeelt _____ voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A.1 t/m A.10 en B SAMEN, om binnen de twaalf maanden na de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde is gegaan gedurende **HONDERTWINTIG UREN WERKSTRAF** te verrichten in een door de probatiecommissie aangeduide openbare dienst van de staat, gemeenten, provincies, gemeenschappen of gewesten, of bij verenigingen zonder winstoogmerk of stichtingen met een sociaal, wetenschappelijk of cultureel doel, en tot een **GELBOETE van DUIZEND EURO**.

Beveelt dat ingeval de WERKSTRAF niet wordt uitgevoerd, deze zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van ZES MAANDEN.

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig deciemmen, aldus gebracht op **VIJFDUIZEND VIJFHONDERD EURO (= 5.500,00 EUR)**.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van **DRIE MAANDEN**.

Ontzet de beklaagde _____ tevens **uit de rechten** omschreven in het 1°, 3°, 4° en 5° van artikel 31 van het Strafwetboek en dit voor een periode van **VIJF JAAR**.

Beveelt ten laste van _____ overeenkomstig artikel 42-3° en 43bis Strafwetboek de **BIJZONDERE VERBEURDVERKLARING van ZEVENDUIZEND TWEEHONDERD VIJFTIG EURO (= 7.250,00 EUR)**, zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de misdrijven zijn verkregen.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO**, verhoogd met vijfenveertig deciemmen, aldus gebracht op **HONDERD ZEVENENDERTIG EURO EN VIJFTIG CENT**, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Legt de veroordeelde eveneens een vergoeding op van **VIJFENTWINTIG EURO** in uitvoering van art. 71 van de Wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van art. 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Ten aanzien van _____

Veroordeelt _____ voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A.1 t/m A.10 en B SAMEN, om binnen de twaalf maanden na de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde is gegaan gedurende **HONDERTWINTIG UREN WERKSTRAF** te verrichten in een door de probatiecommissie aangeduide openbare dienst van de staat, gemeenten, provincies, gemeenschappen of gewesten, of bij verenigingen zonder winstoogmerk of stichtingen met een sociaal, wetenschappelijk of cultureel doel, en tot een **GELBOETE van DUIZEND EURO**.

Beveelt dat ingeval de WERKSTRAF niet wordt uitgevoerd, deze zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van ZES MAANDEN.

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig deciemmen, aldus gebracht op **VIJFDUIZEND VIJFHONDERD EURO (= 5.500,00 EUR)**.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van **DRIE MAANDEN**.

Ontzet de beklaagde _____ tevens **uit de rechten** omschreven in het 1°, 3°, 4° en 5° van artikel 31 van het Strafwetboek en dit voor een periode van **VIJF JAAR**.

Beveelt ten laste van _____ overeenkomstig artikel 42-3° en 43bis Strafwetboek de **BIJZONDERE VERBEURDVERKLARING van ZEVENDUIZEND TWEEHONDERD VIJFTIG EURO (= 7.250,00 EUR)**, zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de misdrijven zijn verkregen.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO**, verhoogd met vijfenveertig deciemmen, aldus gebracht op **HONDERD ZEVENENDERTIG EURO EN VIJFTIG CENT**, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Legt de veroordeelde eveneens een vergoeding op van **VIJFENTWINTIG EURO** in uitvoering van art. 71 van de Wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van art. 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

ALGEMEEN

Beveelt de **opheffing van het bewarend onroerend beslag** op het onroerend goed gelegen te kadastraal gekend onder met een oppervlakte van 70 centiare, gelegd krachtens de beschikking van 28 juni 2005 van onderzoeksrechter Frank Van Damme.

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig art 42.1 Strafwetboek het nummer 3 van de overtuigingsstukken neergelegd ter correctionele griffie van de rechtbank van eerste aanleg alhier onder het nummer **2005 6319**, eigendom van de beklaagden en gediend hebbend om de misdrijven te plegen.

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig art 42.1 Strafwetboek de overtuigingsstukken neergelegd ter correctionele griffie van de rechtbank van eerste aanleg alhier onder het nummer **2005 3587**, eigendom van de beklaagden en gediend hebbend om de misdrijven te plegen.

Beveelt de **overmaking** van de nummers 1 en 2 van de overtuigingsstukken neergelegd ter correctionele griffie van de rechtbank van eerste aanleg alhier onder het nummer **2005 6319** aan het Openbaar Ministerie teneinde te handelen als naar recht.

DE KOSTEN

Begroot de gerechtskosten in hun geheel op 293,62 EUR.

Veroordeelt de beklaagden **HOOFDELIJK** tot de kosten, gevallen aan de zijde van het Openbaar Ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **293,62 EUR**.

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

Houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan wat betreft de bewezen verklaarde tenlasteleggingen.

Tegen alle beschikkingen van voormeld vonnis werd hoger beroep ingesteld door:

- de beide beklaagden op 17 mei 2006;
- het Openbaar Ministerie, tegen beide voornoemde beklaagden, op 17 mei 2006.

* * *

Gehoord in openbare terechtzitting in het Nederlands, behoudens de verklaringen van de eerste beklagde:

- de eerste beklagde, I , in zijn middelen van verdediging bijgestaan door meester Walter Van Steenbrugge, advocaat te Gent, tevens bijgestaan door een door het Hof aangestelde en beëdigde tolk, : ouder dan 21 jaar, die de gezegden heeft omgezet ten behoeve van deze beklagde van het turks naar het Nederlands en omgekeerd;
- de tweede beklagde, I , in zijn middelen van verdediging bijgestaan door meester Walter Van Steenbrugge,
- het Openbaar Ministerie in zijn vordering uitgebracht door Advocaat-generaal J. M. Cool;

* * *

De hoger beroepen zijn regelmatig naar tijd en vorm.

I. Voorafgaandelijk.

- I.1. Gelet op de wet van 10/08/2005 tot wijziging van diverse bepalingen met het oog op de versterking van de strijd tegen de mensenhandel en mensensmokkel en tegen praktijken van huisjesmelkers, in werking getreden tien dagen na de publicatie ervan in het Belgisch Staatsblad dd. 02/09/2005, dient in de omschrijving van de feiten voorwerp van de tenlastelegging vermeld op het eerste en tweede blad van het bestreden vonnis en die thans de tenlastelegging A wordt genoemd in hoofde van de beklaagden en : de tekst:

“Bij inbreuk op artikel 77 bis §§ 1bis, 2 en 4 en artikel 80 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, rechtstreeks of via een tussenpersoon misbruik te hebben gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie van een vreemdeling ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand door de verkoop, verhuur of ter beschikking stelling van enig onroerend goed, van kamers of enige ander ruimte met

de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren, met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt, feiten thans strafbaar krachtens de artikelen 433 decies en 433 undecies, 1° Sw

te worden vervangen door de volgende tekst:

“Bij inbreuk op artikel 77 bis §§ 1bis, 2 en 4 en artikel 80 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, rechtstreeks of via een tussenpersoon misbruik te hebben gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie van een vreemdeling ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand door de verkoop, verhuur of ter beschikking stelling van enig onroerend goed, van kamers of enige ander ruimte met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren, met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt,

thans strafbaar gesteld als volgt:

Bij inbreuk op de artikelen 433decies, 433undecies en 433terdecies Sw, ingevoerd bij artikel 16 van de wet van 10 augustus 2005 (B.S. 2.9.2005), zich schuldig te hebben gemaakt, rechtstreeks of via een tussenpersoon, aan misbruik van de bijzonder kwetsbare positie van personen ten gevolge van hun onwettige of precaire administratieve toestand of van hun precaire sociale toestand, door, met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren, een roerend goed, een deel ervan, een onroerend goed, een kamer of een andere in artikel 479 Sw. bedoelde ruimte te hebben verkocht, verhuurd of ter beschikking te hebben gesteld in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, zodanig dat de betrokken personen in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze hadden dan zich te laten misbruiken, met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt”

De aldus heromschreven feiten zijn dezelfde als de feiten voorwerp van de tenlastelegging A die aan de vervolging van de voornoemde beklaagden ten grondslag liggen, en daartoe op dezelfde voormelde terechtzitting uitgenodigd hebben de beklaagden en met betrekking tot het voorgaande hun verdediging aangepast.

- 1.2. Het is terecht dat de eerste rechter de oorspronkelijk aan de voornoemde beklaagden betekende dagvaarding heeft aangevuld met de tenlastelegging B, zoals gedaan op het vijftiende blad van het bestreden vonnis.

Het Hof voegt daaraan toe dat thans de tenlastelegging zoals omschreven in de oorspronkelijk aan de voornoemde beklaagden betekende dagvaarding thans voorzien wordt van de letter “A”.

1.3. Gelet op het Decreet van het Vlaams Parlement van 7 juli 2006 tot wijziging van diverse bepalingen van het Decreet houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers van 4 februari 1997, in werking getreden tien dagen na de publicatie ervan in het Belgisch Staatsblad dd. 30 augustus 2007, dient in de omschrijving van de feiten voorwerp van de tenlastelegging B in hoofde van de beklaagden

en de tekst:

“Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 4, 6, 7, 8, 10, 17 en 23 van het decreet dd. 4 februari 1997 (B.S. 7 maart 1997) houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen van kamers en studentenkamers, als verhuurder van een kamerwoning of kamers, een kamerwoning of kamer te hebben verhuurd die niet beantwoordt aan de in artikelen 4, 6 en 7 bedoelde normen of van een studenten- of studentengemeenschapshuis of studentenkamer die niet beantwoordt aan de artikelen 4 en 8 bedoelde normen en die geen geldig conformiteitsattest kan voorleggen”

te worden aangevuld met de volgende tekst:

“thans strafbaar gesteld als volgt:

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 4, 6, 7, 8, 10, 17 en 23 van het decreet dd. 4 februari 1997 (B.S. 7 maart 1997) houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen van kamers en studentenkamers, als verhuurder van een kamerwoning of kamers, een kamerwoning of kamer te hebben verhuurd die niet beantwoordt aan de in artikelen 4, 6 en 7 bedoelde normen of van een studenten- of studentengemeenschapshuis of studentenkamer die niet beantwoordt aan de artikelen 4 en 8 bedoelde normen , met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt (artikel 17.1° van het decreet dd. 4 februari 1997 (B.S. 7 maart 1997) zoals aangepast door het Decreet van het Vlaams Parlement van 7 juli 2006 (B.S. 30.08.2007))”

De aldus heromschreven feiten voorwerp van de tenlastelegging B zijn dezelfde als de feiten voorwerp van de tenlastelegging B die aan de vervolging van de beklaagden en

Daartoe op dezelfde voormelde terechtzitting uitgenodigd hebben de beklaagden en : met betrekking tot het voorgaande hun verdediging aangepast.

1.4. Ter terechtzitting van 6 november 2007 bracht het Hof de partijen ter kennis dat het Hof zich het recht voorbehoudt de tenlastelegging B in hoofde van de beide beklaagden voornoemd te herkwalficeren als :

“Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 5, 7, 8, 15, 17, 20 en 114 § 1 en 4 van het decreet dd. 15 juli 1997 (B.S. 19 augustus 1997) houdende de Vlaamse Wooncode, als verhuurder of eventueel onderhuurder een woning, die niet beantwoordt aan de vereisten van artikel 5, als hoofdverblijfplaats te

hebben verhuurd zonder geldig conformiteitsattest, feit vanaf 5 augustus 2004 strafbaar gesteld door artikel 20 van het Decreet van 7 mei 2004 houdende wijziging van het Decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996 en van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, wat de bestrijding van de leegstand en verkrotting en onbewoonbaarheid van gebouwen en/of woningen betreft (B.S. 05-08-2004) en thans strafbaar gesteld door artikel 20§1 van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode zoals gewijzigd bij artikel 8 van het Decreet van het Vlaams Parlement van 7 juli 2006 (B.S. 5 oktober 2006 (eerste uitgave)), met ingang van 9 september 2007 (artikel 4 Besluit Vlaamse Regering van 19 juli 2007 (B.S. 30 augustus 2007))”

De aldus heromschreven feiten voorwerp van de tenlastelegging B zijn dezelfde als de feiten voorwerp van de tenlastelegging B die aan de vervolging van de beklaagden en

Daartoe op de terechtzitting van het Hof van 6 november 2007 uitgenodigd hebben de beide beklaagden voornoemd met betrekking tot het voorgaande hun verdediging aangepast.

II. Ten Gronde.

II.1 Nopens de huiszoeking op 12 oktober 2004.

Het Hof stelt vast dat op datum van 12 oktober 2004 (en niet 14 december 2004 zoals verkeerdelijk vermeld op het achtste blad van de regelmatig ter terechtzitting van het Hof van 6 november 2007 door de beklaagden voornoemd neergelegde beroepsconclusie) drie aanvankelijke processen-verbaal werden opgesteld in het kader van mogelijke inbreuken op de wetgeving inzake het verblijf van vreemdelingen van 15 december 1980.

Deze aanvankelijke processen-verbaal (met de nummers GE.55.LA.178976/2004; GE.55.LA.178977/2004 en GE.55.LA.178984/2004), gevoegd in onderhavig strafdossier in de onderkافتen A/2, A/3 en A/4, maken gewag van een , waarbij drie personen van vreemde nationaliteit, met name , en , allen verblijvend op het adres , werden gecontroleerd op de regelmatigheid van hun verblijfsstatuut.

Naar aanleiding van de identificatie van deze drie personen werden de politiediensten volgens hetgeen zij weergaven in de voormelde processen-verbaal vrijwillig in de voormelde woning binnen gelaten, waarbij ze een rondgang deden.

In de voormelde processen-verbaal deden de verbalisanten op een zeer summiere wijze verslag over hun bevindingen in de woning.

Krachtens artikel 81 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen worden de inbreuken tegen deze wet opgespoord en vastgesteld door alle officieren van gerechtelijke politie, met inbegrip van diegenen wier bevoegdheid beperkt is, door de ambtenaren van de federale en van de lokale politie, door de ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken] en van het Bestuur der Douanen en Accijnzen, door de inspecteurs van het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid en van het Ministerie van Middenstand, alsmede door de inspecteurs van de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid en de inspecteurs van het Bestuur van de Sociale Inspectie van het Ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu.

Essentieel is, naar het oordeel van het Hof, dat de voormelde bevoegde personen de bewijzen van de misdrijven verzamelen en de daders ervan overleveren aan de rechterlijke overheden overeenkomstig de bepalingen van het Wetboek van strafvordering, zoals bepaald in voormeld artikel 81 paragraaf 2.

Derhalve hadden de betreffende politieambtenaren geen rondgang mogen doen in de woning te _____, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van een of meerdere bewoners.

Waar de voormelde vaststelling niet noodzakelijk de nietigheid van de voormelde processen-verbaal in hun geheel tot gevolg heeft (onder meer wat het aantreffen aan de deur van _____, _____, _____, _____, _____, _____, _____ en _____ betreft, en de vaststelling van hun illegale toestand), zijn wel de vaststellingen voortvloeiend uit de rondgang in de voormelde woning (o.a. de toestand van de woning en het aantal aangetroffen personen) onregelmatig en dus nietig.

Deze vaststellingen mogen derhalve niet als bewijsmiddel in de onderhavige zaak aangewend worden.

Het Hof laat dan ook de voormelde vaststellingen, vervat in de aanvankelijke processen-verbaal met de nummers GE.55.LA.178976/2004; _____ GE.55.LA.178977/2004 _____ en GE.55.LA.178984/2004, en gevoegd in onderhavig strafdossier in de onderkaften A/2, A/3 en A/4, buiten beschouwing.

Anderzijds stelt het Hof vast dat de voormelde – buiten beschouwing te laten – vaststellingen volledig losstaan van hetgeen wordt vastgesteld in het aanvankelijke proces-verbaal 55.LA.010104/2005 dd. 4 februari 2005 (cfr. strafdossier, onderkapt A/1) alsmede in de navolgende processen-verbaal aan voormeld aanvankelijk proces-verbaal (cfr. strafdossier, onderkapt 5) – behoudens daar waar in de voormelde navolgende

processen-verbaal verwezen wordt naar de aanvankelijke processen-verbaal met de nummers GE.55.LA.178976/2004; GE.55.LA.178977/2004 en GE.55.LA.178984/2004 (zoals bijvoorbeeld op stuk 11/2, onderkapt 5 van het strafdossier).

Het is dan ook op basis van die voormelde rechtmatig verkregen gegevens dat het bewijs van de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A en B, zoals hoger in onderhavig arrest naar omschrijving verbeterd en/of aangevuld, dient onderzocht te worden.

II.2 Nopens de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A.1 tot en met A.10 (zoals hoger in onderhavig arrest door het Hof verbeterd).

II.2.a Nopens de onwettige of precaire administratieve toestand van de personen genoemd of aangeduid in de omschrijving van de tenlasteleggingen A.1 tot en met A.10 (zoals hoger in onderhavig arrest door het Hof verbeterd).

Het Hof stelt vast:

- gelet op de regelmatig verkregen bewijsmiddelen zoals vervat op de stukken 16, 17 en 18 van onderkapt A/1 van het voorliggende strafdossier, dat de genaamde zich in de periode van 20 januari 2005 tot 17 juli 2005 onwettig minstens precair in het Rijk bevond, aangezien hij bij zijn aantreffen onmiddellijk werd uitgewezen;
- gelet op de regelmatig verkregen bewijsmiddelen zoals vervat op de stukken 6 en 7 van onderkapt A/2 van het voorliggende strafdossier, dat de genaamde zich in de periode van 1 oktober 2004 tot 12 oktober 2004 onwettig in het Rijk bevond;
- gelet op de regelmatig verkregen bewijsmiddelen zoals vervat op de stukken 1/7 en 1/8 van onderkapt A/3 van het voorliggende strafdossier, dat de genaamde zich in de periode van 1 oktober 2004 tot 12 oktober 2004 onwettig in het Rijk bevond;
- gelet op de regelmatig verkregen bewijsmiddelen zoals vervat op de stukken 6 en 7 van onderkapt A/4 van het voorliggende strafdossier, dat de genaamde zich in de periode van 1 oktober 2004 tot 12 oktober 2004 onwettig in het Rijk bevond;
- gelet op de regelmatig verkregen bewijsmiddelen zoals vervat op de stukken 3/13 en 3/14 van onderkapt 6 van het voorliggende strafdossier, dat de genaamde zich in de periode van 1 maart 2005 tot 17 juni 2005 onwettig minstens precair in het Rijk bevond, aangezien hij bij zijn aantreffen onmiddellijk werd uitgewezen;

- gelet op de regelmatig verkregen bewijsmiddelen zoals vervat op de stukken 4/11 van onderkapt 6 van het voorliggende strafdossier, dat de genaamde _____ zich in de periode van 8 oktober 2004 tot 17 juni 2005 onwettig minstens precair in het Rijk bevond, aangezien hij bij zijn aantreffen onmiddellijk werd uitgewezen;
- gelet op de regelmatig verkregen bewijsmiddelen zoals vervat op de stukken 1/8 en volgende van onderkapt 6 van het voorliggende strafdossier, dat de genaamde _____ zich in de periode van 25 november 2004 tot 17 juni 2005 onwettig minstens precair in het Rijk bevond, aangezien hij bij zijn aantreffen onmiddellijk werd uitgewezen;
- gelet op de regelmatig verkregen bewijsmiddelen zoals vervat op de stukken 5/9 en volgende van onderkapt 6 van het voorliggende strafdossier, dat de genaamde _____ zich op 29 juni 2005 onwettig minstens precair in het Rijk bevond, aangezien hij bij zijn aantreffen onmiddellijk werd uitgewezen.

Gelet op de voormelde vaststaande gegevens is het naar het oordeel van het Hof eveneens bewezen dat de personen aangeduid of genoemd in de omschrijving van de tenlasteleggingen A.1, A.9 en A.10 (zoals hoger in onderhavig arrest door het Hof aangevuld en/of verbeterd) zich op de geïncrimineerde tijdstippen onwettig en precair in het Rijk bevonden, nu immers uit de voorgaande overwegingen blijkt dat de woning gelegen te _____, specifiek aan illegale vreemdelingen werd verhuurd.

De opmerking van de voornoemde beklaagden zoals geformuleerd in hun voormelde beroepsconclusie, dat het voor personen van Bulgaarse nationaliteit mogelijk was om gedurende 3 maanden legaal in België te verblijven louter op basis van hun identiteitskaart of paspoort en dus zonder dat er visumplicht was, en dat al deze personen bij aanvang legaal in het land waren, doet aan de voormelde vaststellingen van het Hof niet de minste afbreuk.

Het aantreffen in de voormelde woning van de diverse hoger vernoemde personen, die reeds een niet onaanzienlijke tijd illegaal in het land, en zelfs in de woning van de voornoemde beklaagden verbleven, brengt integendeel het Hof tot de overtuiging – mede gelet op de verklaringen zoals afgelegd door de beide beklaagden voornoemd (cfr. strafdossier, onderkapt 5, stukken 9/5 en volgende) - dat de beide voornoemde beklaagden door het afsluiten van steeds nieuwe huurcontracten een schijn van regelmatigheid wilden ophouden terwijl zij wel degelijk wisten dat zij de facto hun woning verhuurden aan of ter beschikking stelden van personen die onwettig in het land verbleven, minstens in een precaire administratieve toestand verkeerden.

II.2.b Nopens de bijzonder kwetsbare positie van de personen genoemd of aangeduid in de omschrijving van de tenlasteleggingen A.1 tot en met A.10 (zoals hoger in onderhavig arrest door het Hof aangevuld en/of verbeterd).

Gelet op de gegevens zoals hoger in onderhavig arrest door het Hof vermeld sub II.2.a, verkeerden naar het oordeel van het Hof de personen genoemd of aangeduid in de omschrijving van de tenlasteleggingen A.1 tot en met A.10 (zoals hoger in onderhavig arrest door het Hof aangevuld en/of verbeterd) wel degelijk, tijdens hun verblijf in de woning gelegen te _____, in een bijzonder kwetsbare positie, nu zij immers – blijkens de verklaringen die sommigen van hen aflegden – maar al te goed wisten dat zij bij hun aantreffen zouden gerepatriëerd worden.

Uit de voormelde gegevens alsmede de verklaringen afgelegd in de loop van het gerechtelijk onderzoek blijkt overigens dat de bewoners van de voormelde woning hier allen kwamen om zwartwerk te verrichten – en dat zij zich wel degelijk bewust waren van hun illegaal verblijf - hetgeen hun positie op de Belgische (woning- en arbeids-) markt uiteraard bijzonder kwetsbaar maakte.

II.2.c Nopens de verhuur of terbeschikkingstelling van een onroerend goed, of een deel ervan, in omstandigheden in strijd met de menselijke waardigheid (constitutief bestanddeel ingevoerd bij wet van 10 augustus 2005, B.S. 2 september 2005).

Uit het onderzoek van de woning te _____ door de Wooninspectie Oost-Vlaanderen (cfr. strafdossier, onderkapt 5, stukken 13/1 en volgende) blijkt naar het oordeel van het Hof dat de voormelde woning in haar geheel, en ook de afzonderlijke kamers ervan, in de geïncrimineerde periode een dergelijk risico qua instabiliteit, brandgevaar, en gevaar op CO-intoxicatie inhield, en bovendien dermate gebrekkig was qua sanitair en verwarming, dat een bewoning ervan overeenkomstig de menselijke waardigheid, onmogelijk was, zelfs indien de bewoners in concreto netter en hygiënischer met hun bewoning waren omgesprongen.

II.2.d Nopens de abnormaal hoge huurprijs.

Gelet op de vaststellingen naar aanleiding van de regelmatig door onderzoeksrechter Van Damme op 9 mei 2005 bevolen huiszoeking is komen vast te staan dat de woning door de beklaagden voornoemd verhuurd werd voor bewoning door meerdere personen, terwijl de bewoning ervan overeenkomstig de menselijke waardigheid niet mogelijk was.

Naar het oordeel van het Hof is iedere huurprijs voor een dergelijke woning abnormaal hoog.

De bewering van de voornoemde beklaagden dat er nog frequent dergelijke woningen verhuurd worden, aan hogere of gelijke huurprijzen, doet aan de voormelde overweging van het Hof geen afbreuk.

II.2.e Nopens het misbruik van de precaire administratieve toestand van de huurders door de beklaagden voornoemd.

Gelet op hetgeen reeds hoger in onderhavig arrest werd overwogen, mede op de verklaring van de eerste beklaagde dat hij de door hem aangekochte woning inrichtte "in kamers" (cfr. strafdossier, onderkapt 5, stuk 9/6), dat hij de woning verhuurde "als opbrengsteigendom", dat hij zelf gedurende anderhalve maand in de woning verbleef – en zich dus naar het oordeel van het Hof goed bewust was van de toestand van de betreffende woning –; gelet op de verklaring van de tweede beklaagde dat zij de woning ter beschikking stelden aan vier tot zes Bulgaren (cfr. strafdossier, onderkapt 5, stuk 9/10), dat de huishuur varieerde maar dat het "er op neerkwam dat zij 100,00 EUR per persoon vroegen als huur" – hetgeen naar het oordeel van het Hof impliceert dat zij de woning de facto als kamerwoning verhuurden –, dat haar echtgenoot (de eerste beklaagde voornoemd) soms het pand binnenging om te controleren (cfr. strafdossier, onderkapt 5, stuk 9/10) is het Hof van oordeel dat de voornoemde beklaagden niet toevallig maar doelbewust hun nauwelijks opgeknapte – en in feite onbewoonbare – woning verhuurd hebben aan diverse Bulgaren van wie zij wisten dat de administratieve toestand minstens precair was.

De enige reden van die strategie kan naar het oordeel van het Hof bestaan hebben uit het bekomen van een huurprijs die van mensen met een regelmatige administratieve toestand niet zou kunnen bekomen worden (aangezien deze mensen een verblijf in een dergelijke lamentabele toestand zouden geweigerd of zelfs aangeklaagd hebben).

Dat zij dit wel degelijk wisten blijkt ten overvloede uit de verklaring van de eerste beklaagde voornoemd (cfr. strafdossier, onderkapt 5, stuk 9/7: "Ik denk dus wel dat ik mits enkele opfrissingswerken de woning ook aan Belgen zou kunnen verhuren voor dezelfde prijs" (met eigen onderlijning door het Hof). Met andere woorden: de woning was in dezelfde staat niet voor bewoning verhuurbaar aan mensen met een regelmatige administratieve toestand.

De beklaagden voornoemd hebben derhalve misbruik gemaakt van de precaire administratieve toestand van hun huurders om een huurprijs te bekomen die zij eigenlijk niet hadden kunnen bekomen indien zij aan de feitelijke onbewoonbaarheid van hun woning de juiste gevolgen hadden gegeven, dus een abnormale huurprijs.

Dat de huurders de beklaagden voornoemd "smeekten om te mogen huren" bewijst naar het oordeel van het Hof slechts dat zij geen andere keuze hadden dan zich in hun wooncomfort te laten misbruiken.

II.2.f Besluit.

Op grond van de voor het Hof gevoerde debatten getoetst aan een nieuw onderzoek van alle gegevens zoals vervat in het voorliggend strafdossier zijn de aan de beide beklaagden voornoemd ten laste gelegde feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A.1 tot en met A.10 (zoals hoger in onderhavig arrest door het Hof aangevuld en/of verbeterd) in hunnen hoofde zoals voor de eerste rechter ook voor het Hof ten genoeg van rechte bewezen gebleven.

De door de voornoemde beklaagden in hun voormelde beroepsconclusie ontwikkelde argumenten zijn in rechte niet van voldoende grond om voormeld besluit van het Hof te ontkrachten.

II.3. Nopens de feiten voorwerp van de tenlastelegging B zoals hoger in onderhavig arrest naar omschrijving aangevuld.

II.3.a Het Hof merkt vooreerst op dat de voornoemde beklaagden wel degelijk door de raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg te Gent voor de voormelde feiten naar de bodemrechter werden verwezen (zie strafdossier, onderkافت 16, stuk 9), zodat aan de desbetreffende opmerking van de beklaagden voornoemd (op het dertiende blad van de voormelde beroepsconclusie) geen gunstig gevolg kan worden verleend. Overigens was het naar het oordeel van het Hof, gelet op de verwijzing door de Raadkamer, ook niet nodig dat de bodemrechter de beklaagden voornoemd uitnodigde 'vrijwillig te verschijnen' voor de feiten voorwerp van de tenlastelegging B (zie het vierde blad van het bestreden vonnis), aangezien de bodemrechter door de verwijzing van de raadkamer regelmatig gevat was.

II.3.b Gelet op de stelling zoals ontwikkeld op het dertiende en veertiende blad van de voormelde beroepsconclusie van de voornoemde beklaagde, is het Hof van oordeel dat de feiten voorwerp van de tenlastelegging B zoals omschreven op het vijftiende blad van het bestreden vonnis en zoals hoger in onderhavig arrest, sub. I.3, naar omschrijving aangevuld, dienen te worden heromschreven zoals bepaald sub. I.4 van onderhavig arrest.

De aldus heromschreven feiten zijn dezelfde als de feiten voorwerp van de tenlastelegging B die aan de vervolging van de beide voornoemde beklaagden ten grondslag liggen, en daartoe op de terechtzitting van het Hof van 6 november 2007 uitgenodigd hebben zij met betrekking tot het voorgaande hun verdediging aangepast.

II.3.c Op grond van de voor het Hof gevoerde debatten getoetst aan een nieuw onderzoek van alle gegevens zoals vervat in het voorliggend strafdossier zijn de aan de beide beklaagden voornoemd ten laste gelegde feiten voorwerp van de tenlastelegging B zoals thans door het Hof geherkwalificeerd in hunnen hoofde zoals voor de eerste rechter ook voor het Hof ten genoegen van rechte bewezen gebleven.

Het onderzoek van de woning te , door de Wooninspectie Oost-Vlaanderen (cfr. strafdossier, onderkast 5, stukken 13/1 en volgende) waaruit naar het oordeel van het Hof blijkt dat de voormelde woning noch als geheel, noch in haar afzonderlijke kamers, voldeed aan de vereisten van artikel 5 van de Vlaamse Wooncode, laat desbetreffende naar het oordeel van het Hof niet de minste ruimte voor enige twijfel.

De door de voornoemde beklaagden in hun voormelde beroepsconclusie ontwikkelde argumenten zijn in rechte niet van voldoende grond om voormeld besluit van het Hof te ontcrachten.

II.4 Eenheid van Opzet.

De eerste rechter heeft ten aanzien van de beide beklaagden voornoemd op oordeelkundige wijze toepassing gemaakt van artikel 65 Sw.

II.5 Nopens de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

Op het verzoek van de beide beklaagden voornoemd tot het hen verlenen van de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling wordt door het Hof niet ingegaan, nu dit bij de beklaagden voornoemd zou leiden tot een onvoldoende bewustwording van de zwaarwichtigheid van de door hen gepleegde feiten.

De voornoemde beklaagden brengen trouwens geen elementen aan die zouden toelaten te besluiten dat de oplegging van een bestraffing zoals hierna bepaald hun toekomst op een overdreven wijze, in wanverhouding tot de ernst van de in hunnen hoofde weerhouden feiten, zou hypothekeren.

II.6 Nopens de bestraffing.

II.6.a De door de eerste rechter aan elk der beide beklaagden voornoemd wegens de gezamenlijk in hoofde van ieder van hen bewezen gebleven feiten opgelegde werkstraf kan door het Hof onmogelijk bevestigd worden, aangezien de beide beklaagden voornoemd met de oplegging van een werkstraf niet akkoord gaan (standpunt dat naar het oordeel van het Hof noodzakelijkerwijs dient te worden afgeleid uit de hierna geciteerde passus op het vijftiende blad van hun voormelde beroepsconclusie: "een werkstraf is in deze omstandigheden onhaalbaar").

Gelet op de zwaarwichtigheid van de gezamenlijk in hoofde van elk der beklaagden bewezen misdrijven, de duur ervan, de nadelige gevolgen ervan doch ook hun blanco strafrechtelijk verleden, is het Hof eenparig van oordeel dat de door de eerste rechter in hoofde van elk der beklaagden opgelegde werkstraf telkens dient vervangen te worden door een hoofdgevangenisstraf van ZES MAANDEN.

II.6.b De door de eerste rechter lastens ieder der beklaagden voornoemd opgelegde geldboete en vervangende gevangenisstraf is de wetmatige en passende beteugeling van de gezamenlijk in hoofde van elk van hen aangehouden misdrijven.

Deze geldboete werd bepaald op basis van oordeelkundige motieven die het Hof beaamt en dan ook overneemt.

II.6.c Het is terecht dat de eerste rechter de beide voornoemde beklaagden (verplicht) heeft ontzet uit de rechten omschreven in het 1°, 3°, 4° en 5° lid van artikel 31 Sw., en dit voor een duur zoals in het bestreden vonnis bepaald.

II.6.d De verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen.

Naar het oordeel van het Hof is het terecht dat de eerste rechter de integrale huuropbrengst, voortkomend uit de in hoofde van de beide beklaagden voornoemd bewezen gebleven feiten A.1 tot en met A.10 (zoals naar omschrijving door het Hof verbeterd) verbeurd heeft verklaard.

Het zou immers maatschappelijk ontoelaatbaar zijn mochten de vermogensvoordelen van misdrijven in handen van de plegers ervan gelaten worden.

Er is geen reden slechts een gedeelte van die huuropbrengst verbeurd te verklaren, nu immers naar het oordeel van het Hof iedere huuropbrengst van het betreffende pand een abnormale huuropbrengst was.

Het Hof is evenwel van oordeel dat de berekening van het vermogensvoordeel door de eerste rechter – gebaseerd op stuk 11/2 van onderkapt 5 van het strafdossier – onjuist is.

De voormelde berekening door de politiediensten (stuk 11/2 van onderkapt 5 van het strafdossier) kan overigens niet gevolgd worden nu deze berekening onder meer gesteund is op de nietige huiszoeking van 12 oktober 2004 waarbij 7 bewoners werden geteld (zie hoger in onderhavig arrest).

Rekening houdende met de door de beklaagden voornoemd op het vijftiende blad van hun voormelde beroepsconclusie aangebrachte gegevens, die steun vinden in het dossier (een gemiddelde huuropbrengst van 400,00 EUR per maand), en de vaststelling dat de aanvang van de geïncrimineerde periode terecht bepaald werd op 1 januari 2003 (de toestand van de betreffende woning (instabiliteit, brand- en elektrocutiegevaar) was reeds van in aanvang onbewoonbaar nu er geen structurele wijzigingen zijn in aangebracht gedurende de verhuring ervan), raamt het Hof de verbeurd te verklaren huuropbrengst op (29 maanden x 400,00 EUR =) 11.600,00 EUR, hetzij 5.800,00 EUR in hoofde van elk der beklaagden voornoemd.

II.6.e De verbeurdverklaring van het onroerend goed gelegen te

Anders dan de eerste rechter is het Hof eenparig van oordeel dat voormeld onroerend goed, eigendom van de beide beklaagden voornoemd, (verplicht) dient verbeurd te worden verklaard.

Immers, niet alleen op grond van het (nieuwe) artikel 433terdecies Sw. is dergelijke verbeurdverklaring verplicht, ook op grond van het in de onderhavige zaak toepasselijke artikel 77bis §5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en 42.1° Sw., was dergelijke verbeurdverklaring slechts facultatief indien het onroerend goed niet de eigendom van de veroordeelde(n) was (vergelijk Cass., 3 mei 2006, Rolnummer P060220F).

Gezien deze wettelijke verplichting tot verbeurdverklaring is het dus niet aan de beide beklaagden voornoemd zich te beklagen (zoals zij doen in hun voormelde beroepsconclusie) over het langdurig beslag op hun onroerend goed.

Naar het oordeel van het Hof dient deze verbeurdverklaring, nu ook de verzwarende omstandigheid van de gewoonte wordt weerhouden, effectief te zijn: wie immers een gewoonte maakt van het plegen van misdrijven door het herhaald en/of systematisch aanwenden van een onroerend goed, dient dit goed ontnomen te worden.

II.6.f Wel zijn er redenen om aan de beide beklaagden voornoemd de gunst van het uitstel van tenuitvoerlegging van de elk van hen opgelegde hoofdgevangenisstraf toe te staan, zoals hierna wordt bepaald.

De beklaagden voornoemd voldoen immers aan de wettelijke voorwaarden daartoe, gezien de weerhouden straf de vijf jaar gevangenisstraf niet te boven gaat en zij nog geen veroordeling hebben opgelopen tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden.

Bovendien mag aangenomen worden dat de huidige veroordeling de beklaagden voornoemd zal aanzetten zich aan dergelijke feiten niet meer schuldig te maken.

Het uitstel zal van rechtswege herroepen worden ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf gepleegd is dat een veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

II.7 De eerste rechter heeft met betrekking tot de gerechtskosten, de bijdrage-verplichting, de vaste vergoeding en de overtuigingsstukken neergelegd ter correctionele griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Gent onder de nummers 2005 6319 en 2005 3587 adequaat geoordeeld, met dien verstande evenwel, dat:

- de kosten van de tolk, in eerste aanleg gevallen aan de zijde van het Openbaar Ministerie, ten laste van de Staat dienen te blijven,
- de forfaitaire vergoeding tot betaling waartoe de beide voornoemde beklaagden terecht verplicht werden, thans dient bepaald te worden op 29,30 EUR.

**OP DEZE GRONDEN
HET HOF, recht doende op tegenspraak;**

Gelet op de door de eerste rechter aangehaalde wetsartikelen, met uitzondering van de artikelen en wetsbepalingen vermeld in de dagvaarding; voormelde wetsartikelen niet van toepassing zijnde;

en gelet op:

- artikel 24 van de Wet van 15 juni 1935;
- de artikelen 190, 195, 211, 211bis en 332 van het Wetboek van Strafvordering;
- 77bis §5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen
- de artikelen 1, 8 lid 1 en 14 van de wet van 29 juni 1964 zoals gewijzigd;
- artikel 36 van de wet van 7 februari 2003;
- artikel 1 van het K.B. van 31 oktober 2005;
- de artikelen 77 en 79 van het K.B. van 27 april 2007 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;
- de artikelen vermeld in onderhavig arrest met betrekking tot de aanpassing van de tenlasteleggingen;

alle voormelde wetsbepalingen ter terechtzitting van heden door de heer Voorzitter aangehaald.

Verklaart de hoger beroepen ontvankelijk en erover beslissende:

BEVESTIGT het bestreden vonnis:

- waarbij de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A.1 tot en met A.10 (zoals hoger in onderhavig arrest door het Hof verbeterd), en B (zoals hoger in onderhavig arrest door het Hof geherkwalificeerd) in hoofde van elk der beklaagden I en I bewezen werden verklaard, en waarbij werd vastgesteld dat de voormelde bewezen feiten in elk hunner hoofde telkens de uitwerking zijn van een zelfde strafbaar opzet;
- waarbij elk der beklaagden en wegens de gezamenlijk in elk hunner hoofde bewezen gebleven feiten veroordeeld werden tot een geldboete van (1.000,00 EUR verhoogd met vijfenveertig opdecimes en aldus gebracht op) 5.500,00 EUR of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;
- waarbij elk der beklaagden en wegens de gezamenlijk in elk hunner hoofde bewezen gebleven feiten ontzet werden uit de rechten omschreven in het 1°, 3°, 4° en 5° lid van artikel 31 Sw., en dit voor een duur van vijf jaar;
- waarbij beslist werd nopens de gerechtskosten, de bijdrage-verplichting, de vaste vergoeding en de overtuigingsstukken neergelegd ter correctionele griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Gent onder de nummers 2005 6319 en 2005 3587 adequaat geoordeeld, met dien verstande evenwel, dat:
 - de kosten van de tolk, in eerste aanleg gevallen aan de zijde van het Openbaar Ministerie, ten laste van de Staat dienen te blijven,
 - de forfaitaire vergoeding tot betaling waartoe de beide voornoemde beklaagden terecht verplicht werden, thans bepaald worden op 29,30 EUR.

DOET het voor het overige TENIET, en opnieuw wijzende:

- Veroordeelt elk der beklaagden | en | wegens de gezamenlijk in elk hunner hoofde bewezen gebleven feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A.1 tot en met A.10 (zoals hoger in onderhavig arrest door het Hof verbeterd), en B (zoals hoger in onderhavig arrest door het Hof geherkwalificeerd) tot een hoofdgevangenisstraf van ZES MAANDEN; *beslissing door het Hof genomen met eenparigheid van stemmen*;
- Verklaart verbeurd in hoofde van de beklaagde | de som van 5.800,00 EUR, zijnde de vermogensvoordelen die hij rechtstreeks uit de in zijnen hoofde bewezen gebleven misdrijven heeft verkregen;
- Verklaart verbeurd in hoofde van de beklaagde | de som van 5.800,00 EUR, zijnde de vermogensvoordelen die hij rechtstreeks uit de in haren hoofde bewezen gebleven misdrijven heeft verkregen;
- Verklaart verbeurd in hoofde van de beklaagden | en | wegens de gezamenlijk in elk hunner hoofde bewezen gebleven feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A.1 tot en met A.10 (zoals hoger in onderhavig arrest door het Hof verbeterd), en B (zoals hoger in onderhavig arrest door het Hof geherkwalificeerd), het onroerend goed gelegen te | ; *beslissing door het Hof genomen met eenparigheid van stemmen*;
- Verleent aan elk der beklaagden en gewoon UITSTEL van tenuitvoerlegging gedurende een termijn van DRIE JAAR, te rekenen vanaf heden, voor de ieder van hen opgelegde hoofdgevangenisstraf van ZES MAANDEN;
- Uitstellen die van rechtswege zullen herroepen worden ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf gepleegd is dat veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan ZES MAANDEN zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Veroordeelt beklaagden en hoofdelijk tot de kosten van het hoger beroep, gevallen aan de zijde van het Openbaar Ministerie, en begroot op 122,16 EUR.

Laat de kosten van de tolk ten laste van de Staat.

kosten:

afschrijven	€ 57,00
opstelrecht beroep	€ 30,00
dagvaardingen	€ 24,05
subtotaal	€ 111,05
+ 10%	11,105
Totaal	€ 122,16

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van **04**
MAART TWEEDEUZEND EN ACHT.

Aanwezig :

- C. Van Damme,
- J. Doom en C. Gassée,
- J.M. Cool,
- A. Van Wesemael,

voorzitter;
raadsheren;
advocaat-generaal;
griffier.

A. VAN WESEMAEL C. GASSÉE J. DOOM C. VAN DAMME

Voor eensluidend afschrift afgeleverd aan de heer Procureur-generaal, tot bestuurlijke inlichtingen.

De Griffier - hoofd van dienst,

R. Roggeman

